

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 25 Pž-4621/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MIRKA PARUNA, OIB 12178833039, Zagreb, Bulićeva 9, kojeg zastupa punomoćnik Bojan Čobanić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Hraste & partneri u Zagrebu, protiv tuženika ZORO d.o.o. u likvidaciji, OIB 45435225803, Zagreb, Ivana Trnskog 6, kojeg zastupa punomoćnik Boris Jukić, odvjetnik u Zagrebu, zbog povrede autorskog prava, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1979/2014-36 od 9. ožujka 2017., u sjednici vijeća održanoj 15. svibnja 2020.

riješio je

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1979/2014-36 od 9. ožujka 2017. u pobijanim točkama I., II., III., IV., VII. i VIII. izreke i u tom dijelu predmet vraća na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1979/2014-36 od 9. ožujka 2012.

- u točki I. izreke utvrđeno je da je tuženik Zoro d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, povredom odredbi Ugovora o izdavanju knjige „Ja koja imam nevinije ruke – asinhroni odabir“ sklopljenog 23. srpnja 2008. s pokojnom Vesnom Parun povrijedio autorska prava njenog nasljednika tužitelja Mirka Paruna.

- u točki II. izreke naloženo je tuženiku da prestane poduzimati radnje koje povređuju tužiteljeva autorska prava i da propušta takve ili slične radnje ubuduće,

- u točki III. naloženo je tuženiku da tužitelju na ime naknade štete zbog povrede autorskih imovinskih prava iz točke I. isplati ukupno 94.897,99 kn s zateznim kamatama tekućim od 8. kolovoza 2014. do isplate po propisanim stopama na odnose iz ostalih (netrgovačkih) ugovora,

- u točki IV. izreke naloženo je tuženiku da tužitelju isplati na ime naknade štete zbog povrede autorskih moralnih prava počinjenih objavljivanjem neovlašteno izmijenjenog 2. izdanja navedene knjige iznos od 20.000,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od donošenja presude do isplate po propisanim stopama na odnose iz ostalih (netrgovačkih) ugovora,

- u točki V. odbijen je tužbeni zahtjev za dio potraživanja u iznosu od 8.000,00 kn sa zateznim kamatama na ime povrede autorskih moralnih prava neovlaštenim pravom izdavanja 2. izdanja knjige na treće osobe,

- u točki VI. odbijen je tužbeni zahtjev na ime potraživanja naknade štete obliku izmakle koristi koju bi tužitelj ostvario da nije došlo do sudskog raskida predmetnog Ugovora o izdavanju knjige u iznosu od 10.000,00 kn s zateznim kamatama,

- u točki VII. određena je objava te presude u dnevnim novinama Jutarnji list u roku osam dana na tuženikov trošak, u točki VIII. je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 12.678,00 kn i

- u točki IX. odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu preostalog parničnog troška u iznosu od 24.475,00 kn.

U obrazloženju se navodi da tužitelj kao nasljednik autorskih prava iza pok. Vesne Parun u tužbi tvrdi da su 23. svibnja 2012. pok. Vesna Parun i tuženik kao nakladnik sklopili Ugovor o izdavanju knjige „Ja koja imam nevinije ruke - asinhroni odabir“ i Aneks tom ugovoru kojim su preciziralo datum objavljivanja knjige. Tim Ugovorom je autorica na 10 godina ustupila tuženiku kao nakladniku isključivo pravo tiskanja, objavljivanja i prodaje djela uz naknadu od 10% neto od bruto prodajne cijene knjige uz nadzor i uvid pravne službe Hrvatske autorske agencije i isplatu akontacije honorara od 10.000,00 kn neto. Tim ugovorom je ugovoreno da će se obračun autorskog honorara obavljati svakog 15. u mjesecu za prethodni mjesec, da će naklada prvog izdanja biti 2.000,00 primjeraka knjige i da tuženik zastupa autora za moguća inozemna izdanja s omjerom honorara 50:50, Tužitelj navodi da ne zna koliki je točan broj tiskanih i prodanih knjiga 1. i 2. izdanja, a da je na poleđini knjige naznačena maloprodajna cijena od 300,00 kn. Autorici je isplaćena akontacija od 10.000,00 kn ali daljnja autorska naknada nije isplaćivana ni autorici ni tužitelju kao nasljedniku autorskih prava. Nakon autoričine smrti tuženik je odmah tiskao 2. dopunjeno izdanje kojim su povrijeđena autorska moralna prava autorice dodavanjem osvrta na knjigu političara i drugih javnih osoba na koje dodatke autorica nikad ne bi pristala, te zbog povrede autorskih prava tužitelj traži nematerijalnu štetu od 20.000,00 kn. Od izlaska knjige tužitelj je samo dva puta izvršio obračun i to s 11. veljače 2010. kada je navodno prodao 230,00 primjeraka knjige za što bi autorici pripala naknada od 6.900,00 kn i s 1. rujna 2010. kada je navodno prodao 248 primjeraka za što bi autorici pripadala naknada od 7.440,00 kn. Tuženik je povrijedio i moralna prava autorice jer je prepustio prava stečena Ugovorom trećima (u 1. izdanju suizdavač je Zoro, Sarajevo, a 2. izdanja suizdavač je Profil multimedija, Zagreb, te za povredu tih moralnih prava odnosno časti i ugleda autora tužitelj traži naknadu od 8.000,00 kn. Stoga traži da se tuženiku naloži dostava svih računa na ime tiskanja, objavljivanja i prodaje 1. i 2. izdanja knjige. Na ime neovlašteno izmijenjenog drugog izdanja traži na ime povrede moralnih autorskih prava 28.000,00 kn, dok naknadu na ime neovlaštenog korištenja autorskog djela (1. i 2. izdanja) nije specificirao jer ne posjeduje dokumentaciju o prodaji. Traži da se raskine ugovor o prodaji o izdavanju knjige te da mu tuženik vrati rukopis ili drugi izvornik djela, objavu presude u dnevnom tisku i naknadu parničnog troška.

Podneskom od 25. studenog 2016. tužitelj specificira tužbeni zahtjev te konačno traži utvrđenje povrede autorskog prava povredom odredaba nakladničkog ugovora (točka I. zahtjeva) prestanak poduzimanja radnji kojima se povrjeđuje tužiteljevo autorsko pravo, naknadu štete zbog povrede autorskih imovinskih prava iz točke I. tužbenog zahtjeva u iznosu od 94.897,99 kn, naknadu zbog povrede tužiteljevih autorskih moralnih prava zbog neovlašteno izmijenjenog 2. izdanja knjige, naknadu štete za izmaklu korist koju bi tužitelj

imao da nije došlo do raskida ugovora o izdavanju knjige u iznosu od 10.000,00 kn i objavu presude u dnevnom tisku na trošak tuženika.

U obrazloženju se dalje navodi da se ne osporava da je tužitelj nasljednik autorskih prava, da je sklopljen navedeni ugovor o izdavanju knjige, da je tuženik tiskao 1. i 2. izdanje i da je autoru isplaćena akontacija u iznosu od 10.000,00 kn. Osporava da bi povrijedio autorska prava i namjeru oštećenja nego tvrdi suprotno. Ukazuje da je prvo izdanje tiskano u nakladi od 500 primjeraka, da je tuženik uz 10 primjeraka knjige što su autoru pripadala prema ugovoru donio još 50 primjeraka uz rabat od 30%, te da je autorica predložila prodaju knjiga u BiH pa je izvezeno 24 primjerka. Nakon autorove smrti tuženik je odlučio tiskati još 500 primjeraka knjige i zbog recesije i smanjenja rizika polovicu naklade ustupio nakladniku Profil multimediji d.o.o. Od tiskanih 1000 primjeraka autorska naknada se odnosi na 781 primjerak što iznosi 23.430,00 kn odnosno nakon odbitka isplaćenog predujma 13.430,00 kn što je tuženik spreman platiti. Drugo izdanje dopunjeno je tekstovima Ive Josipovića i Bože Biškupića ne zadirući u autorske tekstove pa se ne radi o preinaci djela.

Pravomoćnom djelomičnom presudom od 27. srpnja 2015. raskinut je Ugovor o izdavanju knjige od 23. srpnja 2008. i naloženo tuženiku da vrati tužitelju rukopis djela i sve materijale vezane uz izradu i objavu te knjige.

U tijeku postupka prvostupanjski sud je izveo dokaze razgledavanjem i čitanjem dokumentacije koja prileži spisu i to: rješenja o nasljeđivanju poslovni broj O-9001/2010 od 4. svibnja 2012. (str. 12.-13. spisa), „Autorskog Ugovora o izdavanju knjige Asinhroni odabir ili Ja koja imam nevinije ruke...” 23. srpnja 2008. s Anexom (str. 14.-17. spisa), preslike stranica knjige (str. 18.-27. spisa), Odluku o raspodjeli knjiga otkupljenih po konkursu za 2010. u BiH (str. 33.-38. spisa), račune (str. 53., 55.-57., 105.-106., 117.-200. spisa), otkup knjiga Ministarstva kulture (str. 73.-74. spisa), i dopis Profila multimedije d.o.o. od 25. studenog 2015. (str. 107. spisa), saslušao je svjedoka Denisa Derka, tužitelja i tuženikovog zakonskog zastupnika. Nije uzeta u obzir dokumentacija koja je dostavljena nakon zaključenja prethodnog postupka.

Prvostupanjski sud utvrđuje nespornim da su Vesna Parun kao autor i tuženik kao nakladnik, 23. srpnja 2008. sklopili „Autorski Ugovor o izdavanju knjige Asinhroni odabir ili Ja koja imam nevinije ruke...” koji je ustvari nakladnički ugovor, da je tužitelj nasljednik autorskih prava pokojne Vesne Parun, da je pokojnoj Vesni Parun isplaćena akontacija u visini od 10.000,00 kn, ali da ni njoj ni njenom nasljedniku nije bila isplaćivana bilo kakva daljnja autorska naknada, da je tuženik izdao 1. i 2. izdanje predmetnog autorskog djela 2009. i 2010. godine, da nije imao odobrenje autora za izdavanje 2. dopunjenog izdanja, kao ni odobrenje autora da u 1. izdanju kao nakladnik uz tuženika bude Naklada Zoro d.o.o. iz Sarajeva a u 2. izdanju i Profil Multimedija d.o.o. iz Zagreba, i koliko je primjeraka 1. i 2. izdanja ukupno tiskano i prodano. Nalazi spornim je li tuženik povrijedio moralna i imovinska autorska prava, ima li tužitelj pravo na autorsku naknadu i pravo na naknadu štete.

U obrazloženju pobijanog dijela presude se navodi da je uvidom u Autorski Ugovor o izdavanju knjige „Asinhroni odabir ili Ja koja imam nevinije ruke...” od 23. srpnja 2008. koji je ustvari nakladnički ugovor autor Vesna Parun ustupila tuženiku kao nakladniku, na rok od 10 godina, ustupila isključivo pravo tiskanja, objavljivanja i prodaje autorskog djela uz naknadu od 10% neto od bruto prodajne cijene knjige, da je ugovorena naklada od 2.000

primjeraka knjige a da pravo na ponovljena izdanja knjige nakladnik ima uz prethodnu suglasnosti autora, da se nakladnik obvezao isplatiti autoru 10.000,00 kn neto kao akontaciju, obračunavati autorski honorar svakog 15. u mjesecu za prethodni mjesec, predati autoru 10 primjeraka knjige besplatno i odobriti autoru popust od 30% na sve buduće kupnje, da autor ima pravo na slogovnu korekturu i superviziju djela, da se ne može mijenjati tekst i ilustracije bez suglasnosti nakladnika a konačna usuglašena verzija ne može se mijenjati bez pristanka obiju strana.

U obrazloženju se dalje navodi da je iz impresuma 1. izdanja vidljivo da je uz tuženika nakladnik i Naklada Zoro d.o.o., Sarajevo, te da je tuženik bio obvezan tiskati 2.000 primjeraka knjige iako tuženik tvrdi da je tiskano svega 500 primjeraka, te da je to izdanje dopunjeno tekstovima Ive Josipovića i Bože Biškupića. Stoga prvostupanjski sud zaključuje da to što tuženik nije u prvom izdanju tiskao ugovoreni broj primjeraka knjige (2.000) predstavlja povredu ugovorne obveze, te da prema odredbi čl. 13. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima pripada naknada. Kako je ugovoreno tiskanje 2.000 primjeraka knjige, da je prodajna cijena knjige 300,00 kn te da tužitelju pripada 10% od prodajne cijene prvostupanjski sud smatra da tužitelju pripada naknada s osnove autorske naknade za 1. izdanje po svakoj knjizi u iznosu od po 30,00 kn neto, što nakon odbitka akontacije iznosi 50.000,00 kn neto a uvećano za pripadajuće poreze 70.921,00 kn. Pri tom prvostupanjski sud smatra da tuženik nije dokazao da je autoru uz 10 besplatnih primjeraka prodao i 50 primjeraka uz rabat od 30%. Glede 2. izdanja utvrđuje da je iz impresuma tog izdanja vidljivo da je uz tuženika nakladnik i Profil multimedija d.o.o, Zagreb, te da je to izdanje dopunjeno tekstom Ive Josipovića i govorima Bože Biškupića i Jakše Fiamenga s posljednjeg ispraćaja autora pa zaključuje da je tuženik povrijedio autorova imovinska prava reproduciranja, distribucije i prerade, te da za 500 primjeraka knjige uz ugovoreni iznos autorske naknade po primjerku od 30,00 kn neto tužitelju pripada 15.000,00 kn što s porezima i doprinosima iznosi 25.976,00 kn. Stoga je prvostupanjski sud s osnove autorske naknade i naknade štete, pozivajući se na odredbe čl. 1. i 2. izdanja dosudio tužitelju ukupno 94.897,00 kn. S obzirom na povredu autorskih moralnih prava dopunom drugog izdanja tekstom Ive Josipovića i govorima Bože Biškupića i Jakše Fiamenga s posljednjeg ispraćaja autora tužitelj s osnove nematerijalne štete dosuđuje tužitelju iznos od 20.000,00 kn. Glede povrede autorskih prava prvostupanjski sud se poziva na odredbe čl. 172. str. 2. i čl. 177. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima. Odluku o parničnom trošku prvostupanjski sud temelji na odredbi čl. 154. st. 2. čl. 155. i 164. Zakona o parničnom postupku.

Protiv navedene odluke tuženik je podnio žalbu iz svih žalbenih razloga. Navodi da su razlozi presude u suprotnosti s izvedenim dokazima i stanjem spisa, te da nisu utvrđene bitne činjenice potrebne za donošenje odluke. Smatra neprihvatljivim da prvostupanjski sud nije razmatrao dokumentaciju koju je tuženik dostavio nakon prethodnog ročišta jer su tu dokumentaciju tuženiku naknadno dostavile treće osobe. Smatra da je tužitelj, a ne tuženik, trebao dokazati koliko je tuženik prodao knjiga i po kojoj cijeni. Pogrešnom smatra i ocjenu da je tuženik povrijedio autorova moralna prava. Smatra da je tužitelj zadnji koji bi mogao tumačiti autoričinu volju da se u drugo izdanje dopuni tekstom Ive Josipovića i govorima Bože Biškupića i Jakše Fiamenga pri čemu autorski dio uopće nije diran. Taj dodatak samo je povećao izgleda za prodaju. Smatra pogrešnim i zaključak da je tužitelj povrijedio ugovor sklopljen s autorom time što je u drugom izdanju knjige kao suizdavač navedena Naklada Zoro d.o.o. Sarajevo jer da tužitelj nije dokazao da je autoru prodao 50 primjeraka knjige jer je tu činjenicu potvrdio tuženikov zastupnik po zakonu a tuženik je predložio i saslušanje

medicinske sestre iz Specijalne bolnice u Stubičkim toplicama koji prijedlog je sud odbio pa činjenično stanje glede te činjenice nije utvrđeno. Tuženik je uz odgovor na tužbu dostavio izvozni račun prema kojem je u BiH izvezeno 24. primjerka knjige ali je unatoč toj dokumentaciji sud prihvatio tužiteljevo nagađanje da je u BiH prodano 67 primjeraka. Pritom nije nebitno ni po kojoj se cijeni podavala knjiga odnosno je li uopće prodavana. Prema Ugovoru se autorski honorar trebao isplaćivati po prodaj knjizi a ne po navodnoj obvezi tiskanja određenog broja primjeraka. Pogrešno je utvrđeno i da je tuženik tiskao 500 primjeraka knjige jer je tuženik uz odgovor na tužbu priložio račune Primera grupe d.o.o. od 10. studenog 2009. iz kojih proizlazi da je tiskano ukupno 1.000,00 primjeraka knjige jer se svaki račun odnosi na 500 primjeraka. Nejasno je zbog čega sud jedan račun Primera grupe d.o.o. smatra vjerodostojnim a drugi ne. Posljedično pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju pogrešan je i izračun naknade štete zbog povrede imovinskih prava. Tuženik ukazuje da tužitelj svoje tvrdnje nije potkrijepio nikakvim dokazima nego se radi samo o tužiteljevim pretpostavkama proizašlim iz njegovog nerealnog očekivanja. Stoga je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo: predlaže da se presuda ukine u pobijanom dijelu.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Pobijana presuda ispitana je sukladno odredbi čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst), 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka jer iz izreke presude pa ni obrazloženja nije jasno koja je to autorska prava tuženik povrijedio „kršenjem odredaba Ugovora“ (točka I. izreke) sklopljenog s pok. Vesnom Parun a koji ugovor je na tužiteljev zahtjev već pravomoćno raskinut, te da za te povrede autorskog prava tuženik treba platiti 94.897,99 kn (točka III. izreke). Nije jasno ni koje radnje „koje povređuju tužiteljeva autorska prava“ je naloženo tuženiku da prestane poduzimati (točka II. izreke). Naime, tuženik je s pok. Vesnom Parun sklopio nakladnički ugovor koji je na tužiteljev zahtjev pravomoćno raskinut. Nejasno je zbog čega je ugovor raskinut prije isteka roka od 10 godina, ako je sada ocijenjeno da je tuženik ispunio svoju obvezu tiskanja 2.000 primjeraka knjige i da za sve te primjerke treba platiti naknadu od 30,00 kn neto po primjerku.

Takva presuda posljedica je nejasno postavljenog tužbenog zahtjeva. Naime prema ugovoru je tužitelj mogao tiskati 2.000 primjeraka knjige pa nije jasno za koje to imovinske povrede autorskog prava tužitelj traži naknadu od 94.987,99 kn. Zbog toga treba ponovno pozvati tužitelja da postavi jasan tužbeni zahtjev iako ga je sud na specifikaciju tužbenih zahtjeva već dva puta bio pozvao. Ako je tužbeni zahtjev nepodesan za raspravljanje takav tužbeni zahtjev se ne usvaja.

Nije obrazložena ni visina naknade od 20.000,00 kn dosuđene za tiskanje drugo izdanje navedene knjige. Nije dovoljno reći da sud ne može imati saznanja bi li pok. autor pristao da se knjizi dodaju govori predsjednika Republike Ive Josipovića, ministra kulture

Bože Biškupića, i Jakše Fiamenga s posljednjeg ispraćaja autora. Ti dodaci nisu mogli nanijeti duševne boli i povrijediti moralna prava pok. autora.

Osnovan je i žalbeni razlog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Naime, nesporno je da je su pok. Vesna Parun i tuženik 23. srpnja 2003. sklopili nakladnički ugovor, da je tužitelj izdao 1. i 2. izdanje knjige, da tuženik nije imao odobrenje za tiskanje 2. dopunjenog izdanja Pogrešno je utvrđeno da tuženik nije imao odobrenje autora da u 1. izdanju kao nakladnik uz tuženika bude i Naklada Zoro d.o.o. iz Sarajeva, jer je 1. izdanje izdano još za života autora (godinu dana prije njegove smrti), a autor je dobio ugovorene besplatne primjerke i tuženik tvrdi da je autor s tim bio suglasan.

Sporne činjenice koliko je primjeraka 1. i 2. izdanja knjige tiskano i prodano nisu utvrđene, nego je samo zaključeno da tuženik treba platiti za 2.000 primjeraka knjige 1. izdanja iako je ugovor raskinut prije isteka roka. Tuženik se očitovao da je u 1. izdanju tiskao 1.000 primjeraka knjige, da je autoru prema ugovoru dao 10 besplatnih primjeraka i još 50 primjeraka, te da je u razdoblju od 2009. do 2014. godine od preostalog broja 24 izvezeno u Bosnu i Hercegovinu, a od 916 primjerka namijenjenih za prodaju u Hrvatskoj da je prodano 708 primjeraka knjige. Na okolnost da su autoru predana uz ugovorene 10 još 50 primjeraka knjige predloženo je saslušanje svjedoka Dunje Kovačić, medicinske sestre u Specijalnoj bolnici u Stubičkim toplicama gdje se Vesna Parun boravila, ali je sud taj tuženikov prijedlog odbio a u obrazloženju navodi da tu predaju nije dokazao. Prema tuženikovom izračunu treba tužitelju isplatiti s osnove prodanih knjiga još 3.242,12 kn.

Na ročištu 27. listopada 2017. prihvaćen je prijedlog za provođenje financijskog vještačenja na okolnost broja tiskanih i prodanih knjiga 1. i 2. izdanja, ali to vještačenje nikad nije određeno iako stranke od tog prijedloga nisu odustale.

To vještačenje je bitno za okolnost visine koju je tuženik dužan isplatiti s osnove sklopljenog i izvršenog nakladničkog ugovora.

Osim toga, odredbom čl. 9. Ugovora i autor se u slučaju raskida obvezao tužitelju naknaditi eventualno nastalu štetu.

Pogrešno je smatrati da je tuženik dužan isplatiti prema sklopljenom ugovoru naknadu za svih ugovorene 2.000 knjige bez obzira na tiskanje i prodaju. Da su autor i tuženik tako htjeli tada ne bi ugovarale da će tuženik podnositi izvješća o prodanim knjigama i naknadu autoru od 30,00 kn po primjerku nego bi jednostavno ugovorili isplatu 60.000,00 kn neto i rok isplate. Osim toga i ugovor je pravomoćno raskinut prije isteka roka.

Zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije moguće ispitati je li materijalno pravo pravilno primijenjeno.

Pri tome se napominje da neizvršenje ugovorne obveze iz nakladničkog ugovora nije povreda autorskog prava, te da glede tražene naknade neimovinske štete tužitelj nije oštećenik jer nije povrijeđeno njegovo pravo osobnosti, a prema odredbi čl. 1105. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11), tražbina naknade neimovinske štete prelazi na nasljednika samo ako je oštećenik podnio pisani zahtjev ili tužbu.

Stoga je prvostupanjska presuda, na temelju odredbe čl. 369. i 370. ZPP-a ukinuta u pobijanom dijelu i predmet vraćen na ponovno suđenje.

U nastavku postupka ako stranke a osobito tuženik ostanu kod prijedloga za financijsko vještačenje prvostupanjski sud će provesti to financijsko vještačenje na okolnost broja tiskanih i prodanih primjeraka 1. i 2. izdanja, te saslušati svjedoka Dunju Kovačić, medicinsku sestru u Specijalnoj bolnici u Stubičkim toplicama gdje je pok. Vesna Parun tada boravila. Nakon toga će pravilno primjenjujući materijalno pravo (odredbe Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima i Zakona o obveznim odnosima) donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 15. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Dokument je elektronički potpisan:
KAMELIJA PARAĆ

Vrijeme potpisivanja:
15-06-2020
08:39:03

OP:
OHR
OPVISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97+K19CD4852910733043833303035139
L+ZAGREB
S+PARAĆ
OP+KAMELIJA
ON+KAMELIJA PARAĆ

Broj zapisa: 17896-08336

Kontrolni broj: 09389-47631-8e423

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.